

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

14. oktober 1999 *

I de forenede sager T-191/96 og T-106/97,

CAS Succhi di Frutta SpA, Castagnaro (Italien), ved advokaterne Alberto Miele, Padova, Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, Napoli, og Carlo Scarpa, Venedig,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Paolo Ziotti, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alberto Dal Ferro, Vicenza, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(96) 2208 af 6. september 1996 (sag T-191/96) om ændring af beslutningen af 14. juni 1996 og af beslutning C(96) 1916 af 22. juli 1996 (sag T-106/97) om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning (EF) nr. 228/96,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Potocki, og dommerne C.W. Bellamy og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 10. februar 1999,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsregler, faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Den 4. august 1995 udstedte Rådet forordning (EF) nr. 1975/95 om aktioner i form af gratis levering af landbrugsprodukter til befolkningerne i Georgien,

Armenien, Aserbajdsjan, Kirgisistan og Tadsjikistan (EFT L 191, s. 2, herefter »forordning nr. 1975/95«). De to første betragtninger til denne forordning bestemmer, at »[d]er bør stilles landbrugsprodukter til rådighed for Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kirgistan og Tadsjikistan for at forbedre forsyningsbetingelserne, idet der bør tages hensyn til de forskelligartede lokale forhold, uden at udviklingen mod forsyning efter markedsøkonomiske principper bringes i fare«, og at »Fællesskabet råder over landbrugsprodukter, der er oplagret efter interventionsforanstaltninger; disse produkter bør undtagelsesvis og fortrinsvis afsættes med henblik på hjælpeaktionerne«.

2 Artikel 1 i forordning nr. 1975/95 bestemmer følgende:

»Der gennemføres på de i denne forordning fastsatte betingelser aktioner til fordel for Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kirgistan og Tadsjikistan i form af gratis levering af nærmere bestemte landbrugsprodukter, der er til rådighed efter interventionsforanstaltninger. Hvis produkterne midlertidigt ikke er til rådighed på interventionslagrene, kan de tilvejebringes på Fællesskabets marked, for at Fællesskabet kan overholde sine forpligtelser.«

3 Artikel 2 i forordning nr. 1975/95 bestemmer:

»1. Produkterne leveres i uforandret stand eller efter forarbejdning.

2. Aktionerne kan også omfatte levnedsmidler, der er til rådighed eller som kan tilvejebringes på markedet mod betaling i form af interventionsprodukter, der tilhører samme produktgruppe.

3. Leveringsudgifterne, herunder transportudgifter og eventuelt forarbejdningsudgifter, fastlægges ved licitation eller, hvis der foreligger grunde, der står i forbindelse med aktionens hastende karakter eller vanskeligheder ved fremsendelsen, ved underhåndsaftale.

...«

- 4 Herefter vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 2009/95 af 18. august 1995 om gennemførelsesbestemmelser for den i Rådets forordning (EF) nr. 1975/95 fastsatte gratis levering af landbrugsprodukter fra interventionslagrene til Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kirgistan og Tadsjikistan (EFT L 196, s. 4, herefter »forordning nr. 2009/95«).

- 5 Anden betragtning til forordning nr. 2009/95 bestemmer:

»... de gratis leverancer skal bestå af uforarbejdede landbrugsprodukter fra interventionslagrene og af produkter, der ikke er disponible på interventionslagrene, og som tilhører samme produktgruppe; der bør derfor fastsættes særlige bestemmelser for levering af forarbejdede produkter; det bør navnlig fastsættes, at betalingen af disse leverancer kan ske i form af råvarer fra interventionslagrene«.

6 Artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 2009/95 bestemmer følgende:

»Licitationen kan vedrøre den mængde produkter, der fysisk skal udtages fra interventionslagrene som betaling for levering af forarbejdede produkter, der tilhører samme produktgruppe, på det leveringstrin, der fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.«

7 Efter artikel 6, stk. 1, litra e), nr. 1), i forordning nr. 2009/95 skal et bud for at være gyldigt — i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 2 — indeholde »oplysning om den foreslåede produktmængde, udtrykt i tons (nettovægt), som udtages pr. ton (nettovægt) forarbejdet produkt på de betingelser og det leveringstrin, der fastsættes i licitationsbekendtgørelsen«.

8 Artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 2009/95 bestemmer:

»Et bud kan afvises, hvis det ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel, hvis det kun delvist opfylder betingelserne i licitationsforordningen, eller hvis det indeholder andre betingelser end dem, der er fastsat i denne forordning.«

9 Ifølge artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 2009/95 skal licitationsbekendtgørelserne bl.a. indeholde:

»— supplerende forskrifter og betingelser

— en definition af partierne

...

— oplysning om de forskellige partiers vigtigste fysiske og tekniske kendetegn

...«.

10 Ifølge artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 2009/95 indeholder bekendtgørelsen i forbindelse med en licitation i henhold til artikel 2, stk. 2, bl.a.:

»— angivelse af det parti eller den gruppe af partier, der skal overtages som betaling for leverancen

— en beskrivelse af det forarbejdede produkt, der skal leveres: art, mængde, kvalitet, emballering osv«.

11 Herefter vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 228/96 af 7. februar 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan (EFT L 30, s. 18, herefter »forordning nr. 228/96«).

12 Første og anden betragtning til forordning nr. 228/96 lyder som følger:

»Ifølge forordning (EF) nr. 1975/95 kan aktionerne i form af levering af landbrugsprodukter omfatte levnedsmidler, der er til rådighed, eller som kan tilvejebringes på markedet mod betaling i form af produkter, der er til rådighed efter interventionsforanstaltninger.

For at efterkomme modtagerlandenes anmodninger om frugtsaft og frugtmarmelade bør der åbnes en licitation for at finde frem til de mest fordelagtige vilkår for leveringen af sådanne produkter, og det bør fastsættes, at tilslagsmodtagerens betaling skal ske i form af frugt, der er trukket tilbage fra markedet efter tilbagekøb i henhold til artikel 15 og 15a i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager [EFT 1972 II, s. 423], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1363/95 [EFT L 132, s. 8].«

13 Artikel 1 i forordning nr. 228/96 lyder:

»Efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2009/95, særlig artikel 2, stk. 2, og i overensstemmelse med de særlige bestemmelser i nærværende forordning afholdes der licitation over omkostningerne ved levering af maksimalt 1 000 tons frugtsaft, 1 000 tons koncentreret frugtsaft og 1 000 tons frugtmarmelade, jf. bilag I.«

14 Bilag I til forordning nr. 228/96 giver følgende præciseringer:

Parti nr. 1   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) æblesaft
                  Produkt, der skal tilbagekøbes: æbler

- Parti nr. 2   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) æblesaft med en
                    koncentration på 50%
                    Produkt, der skal tilbagekøbes: æbler
- Parti nr. 3   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) appelsinsaft
                    Produkt, der skal tilbagekøbes: appelsiner
- Parti nr. 4   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) appelsinsaft med en
                    koncentration på 50%
                    Produkt, der skal tilbagekøbes: appelsiner
- Parti nr. 5   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) marmelade af diverse
                    frugter
                    Produkt, der skal tilbagekøbes: æbler
- Parti nr. 6   Produkt, der skal leveres: 500 tons (netto) marmelade af diverse
                    frugter
                    Produkt, der skal tilbagekøbes: appelsiner

Leveringsdatoen var fastsat til den 20. marts 1996 for hvert af disse partier.

- 15 Sagsøgeren afgav ved skrivelse af 15. februar 1996 et bud på parti nr. 1 og 2, hvori selskabet som betaling for retten til at levere disse produkter tilbød at tilbagetrække henholdsvis 12 500 og 25 000 tons æbler for de to partier.

- 16 Selskaberne Trento Frutta SpA (herefter »Trento Frutta«) og Loma GmbH (herefter »Loma«) tilbød henholdsvis at tilbagetrække 8 000 tons æbler for parti nr. 1 og 13 500 tons æbler for parti nr. 2. Endvidere oplyste Trento Frutta, at det i tilfælde af mangel på æbler var parat til at modtage ferskner.

- 17 Den 6. marts 1996 fremsendte Kommissionen meddelelse nr. 10663 til Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (det italienske interventionsorgan, herefter »AIMA«) med kopi til Trento Frutta, der indeholdt oplysning om, at den havde tildelt partierne nr. 1, 3, 4, 5 og 6 til Trento Frutta. Ifølge denne meddelelse skulle Trento Frutta først og fremmest betales med de følgende mængder frugt, der trækkes tilbage fra markedet:

Parti nr. 1   8 000 tons æbler eller alternativt 8 000 tons ferskner

Parti nr. 3   20 000 tons appelsiner eller alternativt 8 500 tons æbler eller
8 500 tons ferskner

Parti nr. 4 32 000 tons appelsiner eller alternativt 13 000 tons æbler eller 13 000 tons ferskner

Parti nr. 5 18 000 tons æbler eller 18 000 tons ferskner

Parti nr. 6 45 000 tons appelsiner eller alternativt 18 000 tons æbler eller 18 000 tons ferskner.

- 18 Den 13. marts 1996 fremsendte Kommissionen meddelelse nr. 11832 til AIMA med oplysning om, at den havde tildelt parti nr. 2 til Loma mod tilbagetrækning af 13 500 tons æbler.
- 19 I overensstemmelse med forordning nr. 228/96 iværksatte AIMA ved cirkulære nr. 93/96 af 21. marts 1996 de foranstaltninger, der var nødvendige for at gennemføre Kommissionens ovenfor nævnte meddelelser nr. 10663 og 11832, idet cirkulæret gentog meddelelsernes indhold.
- 20 Den 14. juni 1996 vedtog Kommissionen beslutning C(96) 1453 vedrørende levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning nr. 228/96 (herefter »beslutningen af 14. juni 1996«). Ifølge anden betragtning til denne beslutning var de mængder af de pågældende produkter, der efter licitationen var trukket tilbage fra markedet, ubetydelige i forhold til de nødvendige mængder, mens det år, hvor de var trukket tilbage, næsten var udløbet. Derfor var det for at afslutte denne levering nødvendigt at tillade de tilslagsmodtagende virksomheder, som ønskede det, i stedet for æbler og appelsiner at modtage betaling i form af andre produkter, der var trukket tilbage fra markedet, i de forud fastsatte forhold, som afspejler, hvad der svarer til forarbejdningen af de pågældende produkter.

21 Artikel 1 i beslutningen af 14. juni 1996 bestemmer, at de produkter, der er trukket tilbage fra markedet, stilles til rådighed for tilslagsmodtagerne, når de anmoder herom, i henhold til de følgende ækvivalenskoefficienter:

a) 1 ton ferskner for 1 ton æbler

b) 0,667 ton abrikoser for 1 ton æbler

c) 0,407 ton ferskner for 1 ton appelsiner

d) 0,270 ton abrikoser for 1 ton appelsiner.

22 Denne beslutning blev rettet til Den Italienske Republik, Den Franske Republik, Den Helleniske Republik og Kongeriget Spanien.

23 Den 22. juli 1996 vedtog Kommissionen beslutning C(96) 1916 vedrørende levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning nr. 228/96 (herefter »beslutningen af 22. juli 1996«). Ifølge tredje betragtning til denne beslutning ville den mængde ferskner og abrikoser, der var til rådighed, ikke være tilstrækkelig til at afslutte leveringen, og det var hensigtsmæssigt endvidere at tillade, at de æbler, der skulle udtages af tilslagsmodtagerne, kunne erstattes med nektariner.

24 Artikel 1 i beslutningen af 22. juli 1996 bestemmer, at de frugter, der trækkes tilbage fra markedet, stilles til Trento Frutta's og Loma's disposition, når de

anmoder herom, i henhold til en ækvivalenskoefficient på 1,4 tons nektariner for 1 ton æbler.

- 25 Denne beslutning var rettet til Den Italienske Republik.
- 26 Ved en sag anlagt ved Tribunale amministrativo regionale del Lazio, som blev forkyndt for AIMA den 24. juli 1996, påstod sagsøgeren AIMA's ovenfor nævnte cirkulære nr. 93/96 annulleret.
- 27 Sagsøgeren fremsatte den 26. juli 1996 i løbet af det møde, der på selskabets anmodning blev afholdt med tjenestegrenene i Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug (GD VI), sine indsigelser mod Kommissionens godkendelse af, at æbler og appelsiner kunne erstattes med anden frugt, og modtog en kopi af beslutningen af 14. juni 1996.
- 28 Den 2. august 1996 fremsendte sagsøgeren til Kommissionen den af Universitetet i Padova, Dipartimento Territorio e Sistemi Agro-Forestali, udarbejdede tekniske rapport nr. 94 om ækvivalenskoefficienterne for visse frugter ved forarbejdning til saft.
- 29 Den 6. september 1996 vedtog Kommissionen beslutning C(96) 2208 om ændring af Kommissionens beslutning af 14. juni 1996 vedrørende levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning nr. 228/96 (herefter »beslutningen af 6. september 1996«). Det var i henhold til anden betragtning til den nævnte beslutning hensigtsmæssigt at ændre de koefficienter, der var fastlagt i beslutningen af 14. juni 1996, for under hele perioden for tilbagetrækning af ferskner at opnå mere ligevægt i substitutionen af produkter mellem på den ene side æbler og appelsiner benyttet til levering af frugtsaft til befolkningerne i Kaukasus og på den anden side de ferskner, der som betaling for disse leveringer blev trukket tilbage fra markedet.

De nye koefficienter skulle kun gælde for produkter, som endnu ikke var blevet udtaget af tilslagsmodtagerne som betaling for leveringer.

- 30 Efter ordlyden af artikel 1 i beslutningen af 6. september 1996 blev artikel 1, litra a), og litra c), i beslutningen af 14. juni 1996 ændret som følger:

»a) 0,914 ton ferskner for 1 ton æbler

...

c) 0,372 ton ferskner for 1 ton appelsiner«.

- 31 Denne beslutning blev rettet til Den Italienske Republik, Den Franske Republik, Den Helleniske Republik og Kongeriget Spanien.

- 32 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. november 1996 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen af 6. september 1996. Denne sag blev registreret under nummer T-191/96.

- 33 Ved kendelse af 26. februar 1997 i sagen CAS Succhi di Frutta mod Kommissionen (T-191/96 R, Sml. II, s. 211), afviste Rettens præsident at tage sagsøgerens begæring, som blev indleveret den 16. januar 1997, om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 6. september 1996 til følge

- 34 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 9. april 1997 har sagsøgeren anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen af 22. juli 1996, idet det gøres gældende, at selskabet først den 30. januar 1997 modtog kopi af den nævnte beslutning i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler. Denne sag blev registreret under nummer T-106/97.
- 35 Ved kendelse af 20. marts 1998 afviste formanden for Anden Afdeling Allione Industria Alimentare SpA's begæring om tilladelse til at intervenere i sag T-191/96 (Sml. s. II, s. 575) til støtte for sagsøgerens påstande.
- 36 Ved kendelse af 14. oktober 1998 forenede formanden for Anden Afdeling sag T-191/96 og sag T-106/97 med henblik på den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.
- 37 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Retten anmodede dog Kommissionen om forud for retsmødet skriftligt at angive, hvor stort lageret af æbler var hos interventionsorganerne på det tidspunkt, hvor de faktiske omstændigheder udspillede sig. Kommissionen opfyldte denne anmodning inden for den fastsatte frist. Retsmødet blev afholdt den 10. februar 1999.

Påstande

38 I sag T-191/96 har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen af 6. september 1996 om ændring af beslutningen af 14. juni 1996 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

39 I sag T-106/97 har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen af 22. juli 1996 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

40 Kommissionen har i disse to sager nedlagt følgende påstande:

- Sagerne afvises. Subsidiært frifindes Kommissionen.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagernes omkostninger.

Sag T-191/96

Formaliteten

Parternes argumenter

- 41 Kommissionen har gjort gældende, at sagen skal afvises, både fordi sagsøgeren ikke er umiddelbart og individuelt berørt af beslutningen af 6. september 1996, og fordi selskabet har ikke nogen interesse i at få beslutningen annulleret.
- 42 Kommissionen har først understreget, at sagsøgeren ikke bestrider tildelingen af de partier, selskabet afgav bud på. Den har gjort gældende, at den i sagen anfægtede retsakt ikke bestemmer, at æbler og appelsiner kan erstattes med ferskner, men blot ændrer ækvivalenskoefficienterne mellem disse frugter, idet der var blevet givet tilladelse til denne erstatning ved beslutningen af 14. juni 1996.
- 43 Det forhold, at disse ækvivalenskoefficienter er mere eller mindre gunstige for tilslagsmodtagerne, kan kun berøre disse individuelt. Sagsøgerens situation i forhold til beslutningen af 6. september 1996 adskiller sig på ingen måde fra situationen for en hvilken som helst erhvervsdrivende inden for den omhandlede sektor, når der ses bort fra dem, der modtog tilslag på kontrakterne (jf. bl.a. Rettens kendelse af 29.6.1995, sag T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli de Torre di Mosto mod Kommissionen, Sml. II, s. 1941, præmis 49).
- 44 Ifølge Kommissionen er den retspraksis, der vedrører klager over en licitations-procedure, og navnlig Domstolens dom af 6. marts 1979 i sagen Simmenthal mod Kommissionen (sag 92/78, Sml. s. 777), ikke relevant. Beslutningen af 6. september er en retsakt, der er uafhængig af licitationsbekendtgørelsen, og som blev

vedtaget efter kontraktens tildeling, som den ikke ændrede på nogen måde. Det forholder sig reelt således, at tilslagsmodtagerne er de tilbudsgivere, der tilbød at modtage den mindste mængde æbler som betaling. Sagsøgerens deltagelse i den omhandlede licitation giver under disse omstændigheder ikke selskabet nogen særstilling i forhold til alle andre tredjemænd i henseende til beslutningen af 6. september 1996.

- 45 Endvidere er den omstændighed alene, at en retsakt er egnet til at øve indflydelse på de på det pågældende marked herskende konkurrenceforhold, ikke tilstrækkelig til, at enhver part på markedet, som på en eller anden måde konkurrerer med adressaten for retsakten, kan anses for umiddelbart og individuelt berørt af denne (Domstolens dom af 10.12.1969, forenede sager 10/68 og 18/68, Eridania mod Kommissionen, Sml. 1969 s. 117, org. ref.: Rec. s. 459, præmis 7).
- 46 Hertil kommer, at eftersom den anfægtede beslutning ændrede de ækvivalenskoefficienter, der var fastsat i beslutningen af 14. juni 1996, i den retning, sagsøgeren ønskede, havde selskabet ingen interesse i at påstå den annulleret, idet denne annulation ville have den virkning, at de tidligere koefficienter ville blive genindført (jf. Rettens kendelse af 15.3.1995, sag T-6/96 R, Cantine dei colli Berici mod Kommissionen, Sml. II, s. 647, præmis 29, og af 29.6.1995, sag T-6/95, Cantine dei colli Berici mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 46).
- 47 Endelig har Kommissionen understreget, at de af sagsøgeren påberåbte anbringender kunne have været gjort gældende mod beslutningen af 14. juni 1996, som var mere ufordelagtig over for sagsøgeren, men som selskabet ikke anfægtede inden for den fastsatte søgsmålsfrist.
- 48 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet er umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning. Det er også individuelt berørt af den anfægtede beslutning, for det første i sin egenskab af tilbudsgiver (dommen i sagen Simmenthal mod Kommissionen, præmis 25 og 26) og for det andet som følge af den meget alvorlige økonomiske skade, som selskabet led i kraft af, at dets konkurrenter tildeltes andre frugter i overdrevne mængder som betaling for leveringerne.

Sagsøgeren har understreget, at den anfægtede beslutning blev vedtaget, efter at Kommissionen på selskabets opfordring havde foretaget en fuldstændig ny undersøgelse.

- 49 Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at selskabet bevarer en interesse i at påstå den anfægtede beslutning annulleret, selv om kontraktens tildeling til dets konkurrenter er blevet gennemført fuldstændigt (jf. dommen i sagen Simmenthal mod Kommissionen, præmis 32).

Rettens bemærkninger

- 50 EF-traktatens artikel 173 (efter ændring nu artikel 230 EF) giver i stk. 4 fysiske eller juridiske personer mulighed for at anlægge et annulationsøgsmål til prøvelse af beslutninger, der retter sig til dem, samt til prøvelse af beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører dem umiddelbart og individuelt.
- 51 Det fremgår af fast retspraksis, at andre personer end en beslutnings adressater kun vil kunne påstå, at de berøres individuelt, som omhandlet i denne bestemmelses forstand, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten (Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, org. ref.: Rec. s. 199; jf. f.eks. Rettens dom af 11.2.1999, sag T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen og Hapag Lloyd Fluggesellschaft mod Kommissionen, Sml. II, s. 179, præmis 42, og den deri anførte retspraksis).
- 52 Det er ubestridt i sagen, at sagsøgeren deltog i licitationen over parti nr. 1 og 2, og at parti nr. 1 blev tildelt Trento Frutta.

- 53 I øvrigt har Kommissionen ikke bestridt, at dens ovenfor nævnte meddelelse nr. 10663 af 6. marts 1996 indeholder punkter, der ikke er overensstemmende med de betingelser, der er opstillet i licitationsbekendtgørelsen i henhold til forordning nr. 228/96, for så vidt som den bl.a. bestemmer, at æbler og appelsiner kan erstattes med ferskner ved betaling for Trento Frutta's leveringer. Den nævnte meddelelse medfører altså en ændring af de for de forskellige partier fastsatte betalingsbetingelser.
- 54 Denne ændring af betalingsbetingelserne for de forskellige partier blev med virkning for samtlige tilbudsgivere bekræftet ved beslutningen af 14. juni 1996. Herefter anmodede sagsøgeren Kommissionen om på ny at overveje denne beslutning. Der fandt i dette øjemed et møde sted den 26. juli 1996 mellem GD VI's tjenestegrene og sagsøgeren, efter hvilket selskabet fremsendte den tekniske rapport nr. 94 (jf. præmis 27 og 28 ovenfor) til Kommissionen.
- 55 Kommissionen vedtog i lyset af de nye faktiske forhold, der således var kommet til dens kendskab, og efter en fornyet undersøgelse af hele situationen, navnlig det prisniveau for ferskner på fællesmarkedet, som institutionens tjenestegrene havde konstateret medio august 1996 (jf. GD VI's arbejdsdokument, bilag 11 til svarskriftet), den anfægtede beslutning af 6. september 1996, som fastsatte nye ækvivalenskoefficienter mellem ferskner på den ene side og æbler eller appelsiner på den anden side.
- 56 Derfor skal den anfægtede beslutning betragtes som en selvstændig beslutning, der blev truffet på grundlag af nye omstændigheder efter anmodning fra sagsøgeren. Beslutningen ændrer licitationsbetingelserne, for så vidt som den bestemmer, at ferskner kan erstatte æbler og appelsiner med forskellige ækvivalenskoefficienter, som betaling af tilslagsmodtagerne, hvilket skete på trods af de kontakter, parterne havde haft i mellemtiden.
- 57 Sagsøgeren må under disse omstændigheder anses for individuelt berørt af den anfægtede beslutning. Sagsøgeren er for det første individuelt berørt i sin egenskab af tilbudsgiver, der ikke fik kontrakten tildelt, idet en af de vigtige licitationsbetingelser — den, der vedrører betalingsvilkårene for de pågældende

leveringer — senere blev ændret af Kommissionen. En sådan tilbudsgiver er ikke kun individuelt berørt af Kommissionens beslutning, der for hvert enkelt af de bud, der blev afgivet efter licitationsbekendtgørelsen, afgør, om buddene kan antages eller ikke antages (dommen i sagen Simmenthal mod Kommissionen, præmis 25). Tilbudsgiveren bevarer også en individuel interesse i at sikre, at betingelserne i licitationsbekendtgørelsen respekteres i løbet af den fase, hvor selve kontrakten skal gennemføres. Når Kommissionen ikke i licitationsbekendtgørelsen har angivet, at tilslagsmodtagerne har mulighed for at modtage andre frugter end de nævnte som betaling for deres leveringer, har den dermed frataget sagsøgeren muligheden for at afgive et bud, der er forskelligt fra det, der blev afgivet, og dermed have den samme chance som Trento Frutta.

- 58 For det andet er sagsøgeren under de specifikke omstændigheder, der gør sig gældende i sagen, individuelt berørt af den anfægtede beslutning, som følge af at den blev vedtaget efter en fornyet undersøgelse af hele situationen, der blev foretaget på grundlag af en anmodning fra sagsøgeren, og særligt i lyset af de yderligere oplysninger, som sagsøgeren fremførte for Kommissionen.
- 59 Sagsøgeren er også umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning som følge af, at Kommissionen ikke har overladt noget skøn til de nationale myndigheder vedrørende fremgangsmåden for gennemførelsen af denne beslutning (jf. eksempelvis Domstolens dom af 13.5.1971, forenede sager 41/70-44/70, International Fruit Company mod Kommissionen, Sml. 1971, s. 83, org. ref.: Rec. s. 411, præmis 25-28).
- 60 Endvidere skal argumentet om, at sagsøgeren ikke har anfægtet beslutningen af 14. juni 1996 inden for den fastsatte frist, afvises, idet den anfægtede beslutning ikke kan betragtes som en retsakt, der blot bekræfter denne. Som det er blevet fastslået ovenfor, accepterede Kommissionen efter anmodning fra sagsøgeren at foretage en fornyet undersøgelse af sin beslutning af 14. juni 1996, og den omtvistede beslutning blev vedtaget efter afslutningen af den fornyede undersøgelse. I øvrigt fastsætter den omtvistede beslutning andre ækvivalenskoefficienter, og den baserer sig på nye omstændigheder. Sagsøgerens søgsmål kan ikke under disse omstændigheder afvises på dette punkt (jf. Rettens dom af 3.3.1994, sag T-82/92, Cortes Jimenez m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 237, præmis 14, af 15.10.1997, sag T-331/94, IPK mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1665,

præmis 24, af 8.7.1998, sag T-130/96, Aquilino mod Rådet, Sml. Pers. II, s. 1017, præmis 34, og af 21.10.1998, sag T-100/96, Vicente-Núñez mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1779, præmis 37-42).

61 Der er ligeledes grund til at forkaste argumentet om, at sagsøgeren ikke har nogen søgsmålsinteresse, eftersom annullationen af den omtvistede beslutning kun vil bevirke, at de koefficienter, der er fastsat i beslutningen af 14. juni 1996, og som er mindre gunstige for sagsøgeren, vil blive genindført.

62 Ved bedømmelsen af, om denne sag kan antages til realitetsbehandling, kan det ikke antages, at den eneste virkning af en dom, der annullerer beslutningen af 6. september 1996, vil være genindførelse af de ækvivalenskoefficienter, der er fastsat i beslutningen af 14. juni 1996, navnlig når der henses til Kommissionens forpligtelse til i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 176 (nu artikel 233 EF) at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger (jf. Domstolens dom af 26.4.1988, forenede sager 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, Asteris mod Kommissionen, Sml. s. 2181, præmis 27-32).

63 Det følger under alle omstændigheder af præmis 32 i dommen i sagen Simmenthal mod Kommissionen, at selv i et tilfælde, hvor en beslutning om tildeling er blevet gennemført fuldt ud til fordel for andre konkurrenter, har sagsøgeren stadig interesse i, at denne beslutning annulleres, dels for at opnå, at Kommissionen foretager en rimelig genoprettelse af selskabets situation, dels for at udvirke, at Kommissionen fremtidigt foretager ændringer, der måtte forekomme passende i licitationsordningen i det tilfælde, hvor denne måtte antages at stride mod visse retlige krav. Denne retspraksis er så meget desto mere anvendelig i denne sag, idet det er en kendsgerning, at de handlinger, der omfattes af licitationsbekendtgørelsen, endnu ikke var blevet fuldstændigt gennemført på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede beslutning.

64 Det følger af det ovenfor anførte, at sagen kan antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 65 Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af beslutningen af 6. september 1996 påberåbt sig syv anbringender, der henholdsvis går ud på: 1) tilsidesættelse af forordning nr. 228/96 og principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, 2) tilsidesættelse af forordning nr. 1975/95 og nr. 2009/95, 3) magtfordrejning, 4) åbenbart urigtige skøn, 5) tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 39 (nu artikel 33 EF) og EF-traktatens artikel 40, stk. 3 (nu efter ændring artikel 34 EF), samt af den ovenfor nævnte forordning nr. 1035/72 af 18. maj 1972, 6) en manglende begrundelse, og 7) en åbenbart utilstrækkelig erstatningsordning.
- 66 Der er grund til at undersøge det første anbringende, der går ud på, at der er sket tilsidesættelse af forordning nr. 228/96 og af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Parternes argumenter

- 67 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at give tilslagsmodtageren tilladelse til som betaling for leveringen at trække et produkt tilbage, der var forskelligt fra det i forordning nr. 228/96 fastsatte, har tilsidesat denne forordning samt principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.
- 68 Kommissionen har først understreget, at formålet med de omhandlede bestemmelser er at give fødevarerhjælp til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan ved at anvende de produkter, som interventionsorganerne trækker tilbage fra markedet for at støtte prisen på landbrugsprodukter. Det følger af første og anden betragtning til forordning nr. 228/96 samt af forordning nr. 1975/95 og nr. 2009/95, at der er mulighed for at erstatte de frugter, der er angivet i bilag I til forordning nr. 228/96, med andre frugter, der trækkes tilbage fra markedet.

- 69 Første og anden betragtning til forordning nr. 228/96 samt anden betragtning til forordning nr. 1975/95 bestemmer alene, at tilslagsmodtagernes betaling skal ske i form af frugt, der er trukket tilbage fra markedet efter interventionsforanstaltninger, mens det ikke præciseres, at de frugter, der gives som betaling til tilslagsmodtagerne, skal være udtrykkeligt nævnt i licitationsbekendtgørelsen. Det bemærkes særligt, at artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1975/95 og artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 2009/95 ikke kræver, at de frugter, der udtages fra interventionslagrene, skal være identiske med dem, som tilslagsmodtagerne skal levere, men kun at de skal tilhøre »samme produktgruppe«.
- 70 Endelig vil en sådan forpligtelse ikke være forenelig med de reelle behov i de stater, der modtager den pågældende støtte. Såfremt en af de to stater har behov for appelsinsaft, men der ikke er trukket tilstrækkeligt mange appelsiner tilbage fra markedet, er det klart, at tilslagsmodtagerne vil blive betalt med andre frugter. På samme måde skal betalingen for leveringen af marmelade af diverse frugter, som omhandlet i parti nr. 5 og 6 i forordning nr. 228/96, ske ved tilbagetrækning af appelsiner eller æbler.
- 71 Ifølge Kommissionen udgør den erstatning, der efter tildelingen foretoges af de frugter, der skulle modtages som betaling, ikke en tilsidesættelse af principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, idet den ikke har haft nogen indflydelse på forløbet af licitationsproceduren. Tilbudsgiverne konkurrerede alle på de samme vilkår, dvs. dem, der fremgår af forordning nr. 228/96 og dens bilag I. Eftersom erstatningen af frugter fandt sted efter licitationen, har den ikke haft den mindste indflydelse på licitationens afvikling.

Rettens bemærkninger

- 72 Inden for rammerne af Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT 1971 II, s. 613) har Domstolen fastslået, at når en ordregivende myndighed har fastsat bestemmelser i udbudsmaterialet, følger det af princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne, at samtlige tilbud skal være i

overensstemmelse hermed for at sikre muligheden for en objektiv sammenligning mellem tilbuddene (jf. Domstolens dom af 22.6.1993, sag C-243/89, Kommissionen mod Danmark, Sml. I, s. 3353, præmis 37, og af 25.4.1996, sag C-87/94, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 2043, præmis 70). Det er endvidere fastslået, at fremgangsmåden ved sammenligning af tilbud på alle stadier skal overholde såvel princippet om ligebehandling af tilbudsgivere som princippet om gennemsigtighed, således at alle tilbudsgivere får lige chancer ved formuleringen af deres tilbud (dommen i sagen Kommissionen mod Belgien, præmis 54).

- 73 Denne retspraksis kan også anvendes i den foreliggende sag. Det kan udledes heraf, at Kommissionen var forpligtet til klart at angive licitationens genstand og betingelser i licitationsbekendtgørelsen og til strengt at overholde de angivne betingelser for at sikre, at alle tilbudsgivere har lige chancer ved formuleringen af deres tilbud. Kommissionen kunne navnlig ikke efterfølgende ændre licitationsbetingelserne — i særdeleshed ikke betingelserne vedrørende det bud, der skulle afgives — på en måde, der ikke var åbnet mulighed for i selve licitationsbekendtgørelsen, uden at tilsidesætte princippet om gennemsigtighed.
- 74 Som det er blevet fastslået ovenfor, tillader den omtvistede beslutning tilslagsmodtagerne, dvs. Trento Frutta og Loma, at modtage betaling for deres leveringer i andre produkter end dem, der er nævnt i licitationsbekendtgørelsen, bl.a. kunne ferskner erstatte æbler og appelsiner.
- 75 Licitationsbekendtgørelsen, således som den fremgår af forordning nr. 228/96, giver ikke mulighed for en sådan erstatning. Det følger faktisk af bilag I til denne forordning, som fortolket i henhold til artikel 15, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2009/95 (jf. præmis 9-13 ovenfor), at kun de angivne produkter, dvs. for så vidt angår parti nr. 1, 2 og 5 æbler, og for så vidt angår parti nr. 3, 4 og 5 appelsiner, kunne trækkes tilbage af tilslagsmodtagerne som betaling for leveringerne.
- 76 Endvidere følger det af artikel 6, stk. 1, litra e), nr. 1), i forordning nr. 2009/95 (jf. præmis 7 ovenfor), at et bud for at være gyldigt skal indeholde oplysning om

den produktmængde, som tilbudsgiveren kræver som betaling for leveringen af de forarbejdede produkter på de betingelser, der fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.

- 77 Erstatningen af æbler eller appelsiner med ferskner som betaling for de omhandlede leveringer og fastsættelsen af ækvivalenskoefficienter mellem disse frugter udgør derfor en betydningsfuld ændring af en afgørende betingelse i licitationsbekendtgørelsen, nemlig de nærmere bestemmelser om betalingen for de produkter, der skal leveres.
- 78 I modsætning til, hvad Kommissionen hævder, giver ingen af de retsakter, som den har henvist til, navnlig første og anden betragtning til forordning nr. 228/96 og artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1975/95 (præmis 3 og 12 ovenfor), direkte eller indirekte tilladelse til en sådan erstatning. Der er heller ikke givet mulighed for erstatning i den situation, som Kommissionen har henvist til, hvor de frugtmængder, der er til rådighed på interventionslagrene, er utilstrækkelige, og hvor de substitutionsfrugter, der gives som betaling til tilslagsmodtagerne, tilhører »den samme produktgruppe« som de produkter, der leveres.
- 79 Endvidere bestemmer den omtvistede beslutning ikke kun, at ferskner kan erstatte æbler og appelsiner, men den fastsætter også ækvivalenskoefficienterne under henvisning til hændelser, der er indtrådt efter tildelingen, dvs. prisniveauet for de berørte frugter på markedet medio august 1996, mens hensyntagen til sådanne hændelser efter tildelingen i forbindelse med fastlæggelsen af de betalingsbetingelser, der skal anvendes på de omhandlede leveringer, ikke er angivet i licitationsbekendtgørelsen.
- 80 Hertil kommer, at de oplysninger, som Kommissionen er fremkommet med under retsforhandlingerne for Retten (jf. bilag 3 til svarskriftet og Kommissionens svar på Rettens spørgsmål), ikke begrundes, at der på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede beslutning ikke var tilstrækkeligt med æbler i interventionslagrene, hvorfor de transaktioner, der var nævnt i licitationsbekendtgørelsen, ikke skulle kunne gennemføres.

- 81 Selv om det lægges til grund, at der var en sådan mangel på æbler i Fællesskabet, der kunne trækkes tilbage, var Kommissionen stadig forpligtet til i licitationsbekendtgørelsen at angive de præcise betingelser for, hvornår de frugter, der var forudset som betaling for de omhandlede leveringer, kunne erstattes med andre frugter, således at princippet om gennemsigtighed og princippet om ligebehandling kunne overholdes. Idet sådanne vilkår ikke var fastsat, påhvilede det Kommissionen at åbne en ny licitationsprocedure.
- 82 Det følger af det ovenfor anførte, at den omtvistede beslutning tilsidesætter licitationsbekendtgørelsen, der er omhandlet i forordning nr. 228/96, samt principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, hvorfor den skal annulleres, uden at der er grund til at prøve de andre anbringender, som sagsøgeren har gjort gældende.

Sag T-106/97

- 83 Det skal undersøges, om sagen kan antages til realitetsbehandling.

Parternes argumenter

- 84 Kommissionen har gjort gældende, at den stævning, der blev indleveret den 9. april 1997, blev indleveret efter udløbet af den i traktatens artikel 173, stk. 5, fastsatte frist, som begyndte at løbe den 31. oktober 1996.
- 85 Kommissionen har endvidere anført, at sagsøgeren med sikkerhed fik kendskab til indholdet af beslutningen af 22. juli 1996 under den mundtlige forhandling, der blev afholdt for Tribunale amministrativo regionale de Lazio den 31. oktober 1996. På denne dato (og endog 10 dage tidligere, eller den 21.10.1996 ifølge AIMA's skriftlige indlæg) fremlagde AIMA Kommissionens meddelelse nr. 29903

af 23. juli 1996 (bilag 11 til svarskriftet i sag T-106/97) i sagen, der verserer for denne ret. Denne meddelelse gentog indholdet af beslutningen af 22. juli 1996 og særligt ækvivalenskoefficienten mellem æbler og nektariner. Den fulde ordlyd af denne beslutning fremgik endog af et vedlagt bilag.

- 86 Sagsøgeren har i øvrigt i sin stævning i sag T-191/96 (punkt 12), der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 25. november 1996, hævdet, at selskabet vidste, at der den 22. juli 1996 var blevet vedtaget en kommissionsbeslutning, som i forhold til beslutningen af 14. juni 1996 indebar en udvidelse af »muligheden for at erstatte« frugten. Sagsøgeren har ligeledes godtgjort, at selskabet kendte indholdet af beslutningen af 22. juli 1996 ved udtrykkeligt i punkt 23 i stævningen i sag T-191/96 at henvise til »de omhandlede frugter (æbler og appelsiner på den ene side og ferskner, abrikoser og nektariner på den anden side)«.
- 87 Det forhold, at sagsøgeren ikke anmodede om en kopi af den ovenfor nævnte meddelelse nr. 29903 af 23. juli 1996 i forbindelse med sagen for Tribunale amministrativo regionale del Lazio og ikke gjorde nogen indsats for at skaffe sig dette dokument, når selskabet havde iværksat en sag mod AIMA vedrørende den omtvistede tildeling, udgør en grov forsømmelse, og kan ikke påberåbes som begrundelse for den manglende overholdelse af søgsmålsfristen i denne sag.
- 88 Selv om det lægges til grund, at sagsøgeren faktisk ikke reelt fik kendskab til den fulde ordlyd af beslutningen af 22. juli 1996, burde selskabet under alle omstændigheder formelt have anmodet Kommissionen herom (jf. Rettens dom af 29.5.1991, sag T-12/90, Bayer mod Kommissionen, Sml. II, s. 219, Domstolens kendelse af 5.3.1993, sag C-102/92, Ferriere Acciaierie Sarde mod Kommissionen, Sml. I, s. 801, præmis 17 ff., og Rettens kendelse af 10.2.1994, sag T-468/93, Frinil mod Kommissionen, Sml. II, s. 33, præmis 31 ff.).
- 89 Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet først fik kendskab til ordlyden af beslutningen af 22. juli 1996, da Kommissionen den 30. januar 1997 indleverede sit svarskrift i sag T-191/96.

- 90 I løbet af mødet den 26. juli 1996 med tjenestegrene fra GD VI udbad sagsøgeren sig udtrykkeligt oplysninger om en eventuel beslutning, som skulle have udvidet muligheden for at erstatte frugter angivet i licitationsbekendtgørelsen med andre frugter. Sagsøgeren modtog imidlertid ingen præciseringer herom fra de tilstedeværende tjenestemænd.
- 91 Selv om det skriftlige indlæg, som AIMA indleverede i forbindelse med sagen for den italienske administrative ret, i et bilag henviste til den ovenfor nævnte meddelelse nr. 29903 af 23. juli 1996, havde sagsøgeren ikke modtaget kopi af dette dokument, og selskabet anmodede ikke herom ud fra den betragtning, at der var tale om en meddelelse, der svarede til de andre vedrørende æbler og appelsiners erstatning med ferskner og abrikoser. Endvidere indeholdt AIMA's indlæg ingen henvisning til beslutningen af 22. juli 1996, og denne beslutning blev heller ikke nævnt under den mundtlige forhandling den 31. oktober 1996.
- 92 I øvrigt oplyste AIMA, som svar på en anmodning fra sagsøgeren, ved skrivelse af 5. september 1997, at det ikke i sine sagsakter kunne finde »Kommissionens beslutning, som skulle være vedtaget den 22. juli 1996« (bilag 3 til replikken i sag T-106/97).

Rettens bemærkninger

- 93 Sagsøgeren har i punkt 12 i sin stævning i sag T-191/96 anført, at selskabet under mødet den 26. juli 1996 (jf. præmis 27 ovenfor) havde fået kendskab til, at Kommissionen ved to forskellige beslutninger af henholdsvis den 14. juni og den 22. juli 1996 havde givet tilslagsmodtagerne tilladelse til, som betaling for de omhandlede leveringer, at trække andre frugter tilbage end dem, der var nævnt i licitationsbekendtgørelsen, og at den anden beslutning, som ikke var blevet meddelt selskabet, skulle have »udvidet muligheden for erstatning yderligere«.

94 Det følger heraf, at sagsøgeren den 26. juli 1996 fik kendskab til Kommissionens vedtagelse af en beslutning, som udvidede den mulighed for at erstatte æbler og appelsiner med andre frugter, der var fastsat i beslutningen af 14. juni 1996.

95 Endelig har AIMA i sit skriftlige indlæg af 21. oktober 1996, der blev indleveret til Tribunale amministrativo regionale del Lazio (bilag 4 til replikken i sag T-191/96), præciseret:

»Det er et faktum, at de omtvistede omregningstal for de frugter (æbler, appelsiner, ferskner, abrikoser og nektariner), der anvendes som betaling for Trento Frutta og Loma's leveringer, følger af fællesskabsbeslutninger (jf. meddelelse nr. 24700 af 20.6.96 og nr. 29903 af 23.7.96), som AIMA nødvendigvis skulle anvende og underrette de berørte parter om.«

96 Det angives i dette indlæg, at Kommissionens meddelelse nr. 29903 af 23. juli 1996 var fremlagt som bilag til indlægget. Det er ikke bestridt, at den nævnte meddelelse gentager indholdet af Kommissionens beslutning af 22. juli 1996.

97 Den mundtlige forhandling ved Tribunale amministrativo regionale del Lazio blev afholdt den 31. oktober 1996.

98 Det følger heraf, at sagsøgeren senest den 31. oktober 1996 i det mindste fik kendskab til den omstændighed, at Kommissionen havde vedtaget en beslutning,

der gjorde muligt at erstatte de frugter, der skulle anvendes som betaling for Trento Frutta og Loma's leveringer, med nektariner, og at indholdet af denne beslutning var gentaget i Kommissionens meddelelse nr. 29903 af 23. juli 1996.

- 99 Denne konstatering bekræftes af det forhold, at sagsøgeren i punkt 23 i sin stævning i sag T-191/96, som indleveredes til Rettens Justitskontor den 25. november 1996, henviste til muligheden for at erstatte de frugter, der henvistes til i licitationsbekendtgørelsen, med nektariner.
- 100 Selv om sagsøgeren, som selskabet hævder, ikke fik kendskab til den fulde ordlyd af beslutningen af 22. juli 1996 før den 30. januar 1997, på hvilken dato svarskriftet i sag T-191/96, hvortil der som bilag var vedlagt en kopi af denne beslutning, blev indleveret, er der grund til at påpege, at det efter Domstolens faste praksis påhviler den, der er blevet bekendt med en retsakt, som berører ham, selv inden for en rimelig frist at begære retsaktens fuldstændige ordlyd meddelt (kendelsen i sagen Ferriere Acciaierie Sarde mod Kommissionen, præmis 18).
- 101 Imidlertid er det i denne sag ikke bevist, at sagsøgeren anmodede Kommissionen om at give selskabet den fulde ordlyd af beslutningen af 22. juli 1996 enten efter mødet den 26. juli 1996, efter indgivelsen af AIMA's indlæg til Tribunale amministrativo regionale del Lazio den 21. oktober 1996 eller efter den mundtlige forhandling for denne ret den 31. oktober 1996.
- 102 Sagsøgeren er ikke under disse omstændigheder berettiget til at hævde, at begyndelsestidspunktet for søgsmålsfristen skal fastsættes til den 30. januar 1997. Det følger af det ovenfor anførte, at en rimelig frist for at anmode om den fulde ordlyd af beslutningen af den 22. juli 1996 var klart overskredet lang tid forud for den 30. januar 1997.

- 103 Heraf følger, at sagen, der blev anlagt den 9. april 1997, skal anses for værende for sent anlagt, hvorfor den skal afvises.

Sagens omkostninger

- 104 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, første afsnit, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten fordele sagens omkostninger eller bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter, eller hvor der foreligger ganske særlige grunde.
- 105 Da Kommissionen har tabt sag T-191/96, dømmes den i overensstemmelse med sagsøgerens påstand til at betale omkostningerne i denne sag. For så vidt angår sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-191/96 R finder Retten under hensyntagen til kendelsen afsagt af Rettens præsident den 26. februar 1997, at hver part skal pålægges at bære sine egne omkostninger.
- 106 Derimod har sagsøgeren tabt sag T-106/97, og idet Kommissionen har nedlagt påstand om betaling af sagsomkostninger, skal sagsøgeren pålægges at betale omkostningerne i denne sag.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

- 1) Kommissionens beslutning C(96) 2208 af 6. september 1996 annulleres.
- 2) Sag T-106/97 afvises.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler omkostningerne i sag T-191/96. Hver part bærer sine egne omkostninger i sag T-191/96 R. Sagsøgeren betaler omkostningerne i sag T-106/97.

Potocki

Bellamy

Meij

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. oktober 1999.

H. Jung

Justitssekretær

A. Potocki

Afdelingsformand